

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 juli 2019 met nummer RvVb-A-1819-1216
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0548-SA

Verzoekende partij	mevrouw Brigitte SERU vertegenwoordigd door advocaat Andre GODERIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8660 De Panne, Veurnestraat 59, bus 0001
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling West-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANÇOIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
Tussenkomenende partij	de nv AQUAFIN vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 februari 2018, geregulariseerd met een aangetekende brief van 22 juni 2018, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 januari 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een omgevingsvergunning onder voorwaarden verleend voor het vervangen van een hoogspanningscabine op een perceel gelegen te 8660 De Panne, Duinkerkelaan 85, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 121.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 13 augustus 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 20 augustus 2018 toe in de debatten.

2.

De Raad verwerpt met het arrest van 25 september 2018 (nummer RvVb/S/1819/0095) de vordering tot schorsing. De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 21 mei 2019.

De partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.1.

Met een aangetekende brief van 30 oktober 2018 dient de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting in. Het verzoek bevat echter meer dan een louter verzoek tot voortzetting conform artikel 69 Procedurebesluit.

Het verzoek tot voortzetting omvat onder meer een antwoord op de nota's met opmerkingen van de verwerende partij en de tussenkomende partij inzake de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep, zoals neergelegd in het kader van de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

1.2.

Een verzoek tot voortzetting zoals wordt bedoeld in artikel 69 Procedurebesluit kan niet aangemerkt worden als een procedurestuk waarin eventuele replieken kunnen ontwikkeld worden op excepties van andere procespartijen inzake de ontvankelijkheid van de vordering.

De verzoekende partij dient de ontvankelijkheid van haar vordering toe te lichten in het inleidend verzoekschrift en kan – voor wat de procedure ten gronde betreft – een repliek op eventuele excepties formuleren in haar wederantwoordnota of, in voorkomend geval, in haar toelichtende nota.

Een verzoek tot voortzetting kan dan ook alleen maar in aanmerking worden genomen in de mate dat de voortzetting van de rechtspleging wordt gevraagd.

2.

Waar de verzoekende partij in haar verzoek tot voortzetting een nieuw middel formuleert, wordt vastgesteld dat zij dit herneemt en beperkt aanvult in haar wederantwoordnota. Voor de beoordeling van dit middel wordt verwezen naar de beoordeling ten gronde onder deel VII.E van dit arrest.

IV. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 8 september 2017 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “vervangen hoogspanningscabine” op een perceel gelegen te 8660 De Panne, Duinkerkestraat 85.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Veurne-Westkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 6 december 1976 in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 oktober 2017 tot en met 17 november 2017, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 13 oktober 2017 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen heeft geen advies uitgebracht binnen de vastgestelde termijn, zodat het advies overeenkomstig artikel 26 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet) geacht wordt gunstig te zijn.

De verwerende partij verleent op 16 januari 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. Zij beslist:

“ ...

DE AANVRAAG

...

Voor de aanvraag in kwestie is de gewestelijke omgevingsambtenaar bevoegd om de beslissing te nemen omdat het een aanvraag betreft die moet behandeld worden volgens de gewone vergunningsprocedure maar niet moet voorgelegd worden aan de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie.

...

De aanvraag valt onder punt 16° (‘aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter voor het afvoeren van hemel-, oppervlakte- en afvalwater in functie van de bovengemeentelijke saneringsopdracht, met uitzondering van de waterzuivering’) van de lijst van de Vlaamse projecten vastgesteld in toepassing van artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

De aanvraag omvat de volgende stedenbouwkundige handelingen: de nieuwbouw of het aanleggen van een hoogspanningscabine bij een bestaand pompstation.

De aanvraag voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit (iioa) omvat:

de exploitatie van een transformator van 160 kVA.

De aanvraag omvat voor de ingedeelde inrichting of activiteit:

rubriek	aard	omschrijving	hoeveelheid + eenheid
12.2.1°	<i>nieuw</i>	<i>Een transformator</i>	<i>160 kVA</i>

Zodat de ingedeelde inrichting of activiteit voortaan omvat:

rubriek	omschrijving	totale hoeveelheid	klasse
12.2.1°	<i>Een transformator</i>	<i>160 kVA</i>	<i>3°</i>

DE PLANOLOGISCHE LIGGING EN DE BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING

...

ANDERE ZONERINGSGEGEVENS

De aanvraag is gelegen langs de N34 (Koninklijke Baan).

De omgeving van de aanvraag wordt gekenmerkt door een heterogene hoofdzakelijk residentiële bebouwing. In de onmiddellijke omgeving komen zowel vrijstaande eengezinswoningen als appartementsgebouwen voor.

De dichtste woningen situeren zich op ca. 15m.

...

INHOUDELIJKE BEOORDELING

De hoogspanningscabine behoort tot pompstation Duinkerkelaan van Aquafin dat het afvalwater van een grootste deel van De Panne verpompt naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Wulpen. De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften omdat in woongebied ook openbare nutsvoorzieningen kunnen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De nieuwe hoogspanningscabine wordt achteraan een perceel voorzien waarop het pompstation werd opgericht. Dit pompstation heeft de typologie van een eengezinswoning. De hoogspanningscabine heeft beperkte afmetingen (9,32m² en hoogte 2,25m) en wordt op een afstand van 2,60m tot de zijperceelsgrens ingeplant, wat zeker aanvaardbaar is. De cabine wordt afgewerkt in rustiek gele gevelstrips wat ook zal bijdragen aan de visuele integratie in haar omgeving. De ruimtelijke impact is zeer beperkt. Er wordt na uitvoering van de werken geen hinder veroorzaakt en de nieuwe toestand zal veiliger zijn dan de huidige, want de bestaande in pandige hoogspanningscabine werd afgekeurd.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is voor vergunning vatbaar, mits onderstaande voorwaarden strikt worden nageleefd.

De hinder en risico's voor mens en milieu ten gevolge van de aangevraagde exploitatie van de ingedeelde inrichting en activiteit, kunnen tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt.

BESLUIT

Art 1. §1 Aan Aquafin met als adres Dijkstraat 8 te 2630 Aartselaar wordt de vergunning verleend voor de aangevraagde stedenbouwkundige handelingen voor het vervangen hoogspanningscabine, gelegen Duinkerkelaan 85 te 8660 De Panne, kadastraal bekend : De Panne: 2e afd., sectie E, nummer(s): 121.

§2 Aan Aquafin met als adres Dijkstraat 8 te 2630 Aartselaar wordt de vergunning verleend voor de exploitatie van de aangevraagde ingedeelde inrichting of activiteit voor het vervangen hoogspanningscabine, gelegen Duinkerkelaan 85 te 8660 De Panne, kadastraal bekend : De Panne: 2e afd., sectie E, nummer(s): 121 omvattende:

...

Art. 4 De omgevingsvergunning is afhankelijk van de strikte naleving van de volgende voorwaarden en/of lasten:

§1 de volgende voorwaarden en lasten met betrekking tot de stedenbouwkundige handelingen:

- De werken mogen niet uitgevoerd worden tussen 1 juli en 15 september*

§2 de volgende milieuvoorwaarden:

- *algemene en sectorale milieuvoorwaarden van titel II van het VLAREM en desgevallend titel III van het VLAREM.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de vormvereisten van het verzoekschrift

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij werpt het volgende op inzake de ontvankelijkheid van het verzoekschrift:

“ ...

Het bestreden besluit werd op 25.01.2018 aangeplakt en het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring werd op 16.02.2018 door de Raad voor Vergunningsbetwistingen ontvangen, zodat het als tijdig voorkomt.

Het verzoekschrift voldeed evenwel niet aan de voorwaarden opgenomen in het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges van 16.05.2014. Met name:

- *telefoonnummer en emailadres van de verzoeker zijn niet vermeld*
- *er werd geen afschrift van het bestreden besluit gevoegd*
- *de dagtekening van 12.10.2004 kan bezwaarlijk correct zijn*

Schijnbaar heeft de verzoeker het verzoekschrift per aangetekende brief van 22.06.2018 deels geregulariseerd. Echter, een telefoonnummer en emailadres wordt nog altijd niet in het verzoekschrift vermeld en de mededeling dat de verzoeker niet over een afschrift van het bestreden besluit beschikt, is een gemakkelijksoplossing. Op datum van 22.06.2018 zijn er ruim 5 maanden verstreken sedert het nemen van het bestreden besluit. Verzoeker kon er dus gemakkelijk kennis van genomen hebben en in het kader van de openbaarheid van bestuur een afschrift van besteld hebben om het aan de Raad over te maken.

Dat laatste is des te meer van belang nu verzoeker opkomt tegen een besluit van 17.01.2018 dat niet bestaat. De aanvraag van de nv Aquafin heeft geresulteerd in een beslissing van 16.01.2018. Gaat het om dit besluit of over een ander. Een duidelijke bepaling van het voorwerp van de procedure aan de hand van een geïdentificeerd bestreden besluit, is toch primordiaal?

Gezien de talrijke mankementen aan het verzoekschrift, is het onontvankelijk.

...”

2.

De verzoekende partij stelt hieromtrent in haar wederantwoordnota als volgt:

“ ...

Verwerende partij stelde dat het verzoek onontvankelijk was omwille van een aantal mankementen.

De bestreden beslissing betreft de beslissing genomen op 16.01.2018. Bij materiële misslag was 17.01.2018 geschreven.

De Gewestelijke Omgevingsambtenaar maakt véél misbaar omtrent de kleine mankementen aan het verzoekschrift en stelt onder meer niet te weten over welke beslissing het gaat. Spijts deze melding volgt evenwel uit het verweer, de uiteenzetting en het ganse betoog wel heel duidelijk dat de Gewestelijke Omgevingsambtenaar wel degelijk weet wat het voorwerp van de vordering tot vernietiging inhield.

Voor zoveel als nodig herhaalt mevrouw SERU nogmaals dat het verzoek wel degelijk slaat op de vergunning die de Gewestelijke Omgevingsambtenaar heeft afgeleverd op 16.01.2018.

De materiële vergissing net zoals de andere kleine tekortkomingen zijn dan ook niet van aard dat het verzoek onontvankelijk is.

...”

Beoordeling door de Raad

1.1

Artikel 15 Procedurebesluit geeft een opsomming van de gegevens die het inleidend verzoekschrift (minstens) dient te bevatten.

De Raad stelt vast dat artikel 15, 1° Procedurebesluit stelt dat het verzoekschrift ‘...*de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoeker, de gekozen woonplaats in België, en in voorkomend geval een telefoonnummer en een e-mailadres...*’ dient te bevatten.

Anders dan de verwerende partij aanneemt, nog los van de vraag welk belang de verwerende partij bij haar exceptie kan doen gelden, kan uit het gebeurlijk ontbreken van een telefoonnummer en/of e-mailadres niet de onontvankelijkheid van de vordering afgeleid worden.

Met verwijzing naar artikel 17, §2, eerste lid Procedurebesluit, maar ook en vooral gelet op artikel 15, 1° Procedurebesluit zelf, dat het opgeven van een telefoonnummer en een e-mailadres kennelijk als een facultatieve optie aanduidt, oordeelt de Raad dat het vermelden van een telefoonnummer en een e-mailadres niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven.

1.2

Waar de verwerende partij verder meent dat de verklaring van de verzoekende partij dat zij niet over een afschrift van de bestreden beslissing beschikt een gemakkelijksoplossing is, moet opgemerkt worden dat het standpunt van de verwerende partij geen afbreuk doet aan de vaststelling dat het verzoekschrift door deze verklaring op ontvankelijke wijze is geregulariseerd en derwijze voldoet aan de voorschriften van artikel 16 Procedurebesluit.

1.3.

De verwerende partij stelt tot slot dat niet duidelijk is tegen welke beslissing de verzoekende partij opkomt aangezien zij een beslissing van 17 januari 2018 viseert, terwijl de bestreden beslissing onmiskenbaar dateert van 16 januari 2018, en merkt verder op dat het verzoekschriftschrift werd gedagtekend op '12 oktober 2004'.

Uit het verzoekschrift van de verzoekende partij is op te maken dat haar beroep gericht is tegen de beslissing van de gewestelijke omgevingsambtenaar waarbij een omgevingsvergunning werd verleend voor 'het project V1008002 – vervangen HS te De Panne', met als adres 'Duinkerkeaan 85 te De Panne, kadastraal bekend De Panne 2de afdeling sectie E nummer 121'. De verzoekende partij vermeldt dus niet enkel de tegenpartij doch ook een omschrijving van de aanvraag met het precieze adres.

Daarnaast bevat de brief van de Raad waarbij aan de verwerende partij wordt gevraagd om een antwoordnota in te dienen, de datum van de bestreden beslissing en een afschrift van het verzoekschrift van de verzoekende partij. De verwerende partij kon aldus op eenvoudige wijze afleiden over welke bestreden beslissing het gaat. Bovendien heeft de verwerende partij haar verweer gebaseerd op de correcte bestreden beslissing. Het verzoekschrift bevat voldoende concrete elementen, zodat er geen twijfel kan bestaan omtrent de identificatie van de verwerende partij en het voorwerp van de vordering.

Zowel de vermelding als zou de bestreden beslissing dateren van 16 januari 2018, als de dagtekening op '12 oktober 2014', betreffen ontegensprekelijk twee materiële vergissing die, hoewel enigszins gênant in hoofde van de verzoekende partij, de rechten van verdediging van de verwerende partij allerminst in het gedrang hebben gebracht. Zoveel blijkt alvast uit het verweer dat ze ten gronde heeft gevoerd. In zoverre het inleidend verzoekschrift aan de Raad werd bezorgd met een aangetekende zending van 15 februari 2018 kan er weinig discussie bestaan over de (vaste) datum ervan.

1.4

De excepties van de verwerende partij wordt verworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert ter verantwoording van haar belang aan, dat zij eigenares is van een woning op een perceel dat grenst aan de eigendom van de tussenkomende partij en zij aldus als aanpalende over een belang beschikt. Zij verwijst naar het kadastraal plan en een inplantingsplan om de ligging van haar perceel en de aangevraagde hoogspanningscabine aan te duiden.

2.

De verwerende partij betwist het belang in hoofde van de verzoekende partij als volgt:

“ ...

Verzoekende partij put haar belang louter uit haar nabuurschap, wat volgens vaste rechtspraak van uw Raad niet voldoende is als nadeel. Het komt de verzoekende partij toe aan de hand van stukken aan te tonen dat zij een rechtstreeks of onrechtstreeks nadeel zal ondervinden.

Het plan en de foto hieronder tonen aan waar de kleine nieuwe constructie zal opgetrokken worden en welk zicht men daarop zal hebben. Tussen bouwplaats en de woning van verzoekster is er een afstand van minstens 15m met daartussen beplanting.

...

Op welke manier die constructie met hoogspanningscabine enig nadeel aan verzoekende partij zal bezorgen, wordt bij de bespreking van haar belang niet verduidelijkt.

2 Onder de titel 'bezwaren' is er wel sprake van 'zichthinder' en 'geluidsoverlast'. Bij de bespreking van het 'MTHEN' in de schorsingsprocedure is er ook nog sprake van een gezondheidsrisico maar dat wordt niet/evenmin uitgewerkt, laat staan bewezen.

2.1 Betreffende de 'zichthinder' houdt verzoekende partij voor dat zij zal uitkijken op 'een massieve blok' die in 'disharmonie met de omgeving en met de woningen in het omliggende' zou zijn. De vergunde constructie is 9,32m² groot en amper 2,25m hoog. Het is veel kleiner dan een tuinhuis – dat tot 40m² zelf vrijgesteld is van vergunning – en wordt opgetrokken in dezelfde materialen als het bestaande pomphuis dat het uitzicht heeft van een woonhuis. De nieuwe constructie wordt dan nog aan het zicht onttrokken door beplanting. Dergelijke constructie is in een residentiële omgeving zeer gebruikelijk. Van enige 'zichthinder' ligt geen enkel bewijsstuk voor.

2.2 Betreffende de beweerde geluidsoverlast moet verzoekende partij erkennen dat zij over geen enkel bewijsstuk beschikt, maar dat probeert zij op te lossen door voor te houden dat de aanvrager maar moet bewijzen dat een hoogspanningscabine geen geluidsoverlast veroorzaakt.

Een rechtsgrond voor die vraag wordt niet aangeduid en bestaat ook niet.

Een hoogspanningscabine – in een stenen constructie – maakt geen geluid. Het is geen machine die draait.

Rekening houdende met de aard van de constructie en het doel waarvoor die gebruikt wordt, gecombineerd met afstand en beplanting, kan er van enige geluidsoverlast geen sprake zijn.

...

3.

Ook de tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij:

“ ...

Tussenkomende partij stelt vast dat verzoekende partij niet aantoont dat zij beschouwd kan worden als een betrokken publiek, met name een persoon die gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt, of die belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte van de omgevingsvergunning.

Verzoekster beperkt zich klaarblijkelijk tot het aanhalen van het feit dat zij eigenaar is van een perceel, palend aan dat van de aanvraag. Het loutere feit dat men aanpalende eigenaar is, volstaat echter niet om belanghebbende te zijn. Zij toont niet aan welke hinder zij kan ondervinden van de plaatsing van een hoogspanningscabine ter vervanging van een bestaande, in een bijgebouw met beperkte oppervlakte (minder dan 10 m²) en beperkte hoogte (minder dan 2,50m) op een afstand van ruim 6 m van de grens met haar perceel en daarvan gescheiden door een ruime groenbuffer:

...

Zij zal hier dan ook geen rechtstreeks zicht op hebben, temeer daar de constructie het uitzicht heeft van een klassiek tuinhuis en wordt opgericht in hoogwaardige materialen, aansluitend bij de hoofdbebouwing op het perceel. Dit blijkt uit onderstaande foto die de inmiddels geplaatste constructie toont, met daarachter het dichte groenscherm waarachter zich de tuin van verzoekende partij bevindt :

...

Het is duidelijk dat mevrouw SERU geen enkel zicht heeft op deze constructie. Evenmin wordt enige andere mogelijke hinder aangehaald of aannemelijk gemaakt. Verzoekende partij beschikt dan ook niet over het vereiste belang.

..."

4.

De verzoekende partij stelt hierover het volgende in haar wederantwoordnota:

" ...

03.02. Belang. Zowel verwerende partij als tussenkomende partij minimaliseren de nieuwe constructie tot een kleine constructie dat amper te zien zou zijn omdat er tussen de villa en de constructie minstens 15 meter afstand zou zijn en er daartussen beplanting in die zin dat er een 'groen scherm' is geplaatst.

Meer nog! Volgens NV. AQUAFIN betreft het noch min noch meer een 'klassiek tuinhuis'! Mevrouw SERU verwijt NV. AQUAFIN een aanvraag te hebben ingediend waarbij de vlag de lading géénszins dekt. Beide partijen vervallen hierbij nogmaals in hun weinig fraaie houding om om iedereen op een verkeerd been te plaatsen en een beeld te schetsen dat volkomen strijdig is met de werkelijkheid.

Mevrouw SERU is inderdaad buur van de NV. AQUAFIN.

Zoals uit het kadastraal plan kan afgeleid worden bestaat het terrein uit een villa en tuin.

Het is niet de bedoeling van mevrouw SERU om er te blijven wonen. Het is haar bedoeling om later in het kader van een eventuele ruil of in het kader van een eventuele opbouw, een meergezinswoning te bouwen.

Nv. AQUAFIN beweert dat mevrouw SERU géén rechtstreeks zicht heeft op de constructie. Dit is in strijd met de werkelijkheid. Ten bewijze hiervan voegt verzoekster volgende foto's toe genomen vanuit haar woonkamer.

...

Verder omschrijft NV. AQUAFIN de constructie als een 'klassiek tuinhuis' (!) en verwijst hiervoor naar een foto waarbij zij benadrukt dat achter de constructie een dicht groenscherm' staat erop doelend dat mevrouw SERU amper iets zou zien van deze constructie. De Gewestelijke Omgevingsambtenaar volgt klakkeloos de uiteenzetting van de tussenkomende partij.

Dit is totaal in strijd met de werkelijkheid en feitelijk een bespotting van verzoekster.

De constructie bestaat uit een ommuurde onesthetische vierkante blok beton zonder enige meerwaarde. Hoe NV. AQUAFIN hierin een 'klassiek tuinhuis' ziet, is onbegrijpelijk. Dergelijke bewering is zonder meer de spot drijven met verzoekster.

Een klassiek tuinhuis bestaat uit een mooie fraaie houten constructie. De constructie van NV. AQUAFIN is onfraai, afgrijselijk lomp en ongracieus. Het is een zeer ruwe en vormloze constructie die bijzonder zwaar oogt.

Ten bewijze voegt verzoekster een foto toe genomen van de constructie door NV. AQUAFIN omschreven als 'klassiek tuinhuis'.

...

Wat het 'dicht groen scherm' betreft. De houding van NV. AQUAFIN is ook hier zonder meer weinig fraai te noemen.

Het is een moedwillige en opzettelijk verkeerd beeld schetsen van de werkelijkheid. Ter verduidelijking van de valse beschrijving voegt mevrouw SERU een foto toe genomen van uit haar achtertuin.

...

Zoals op de foto kan afgeleid worden hebben de burens een meergezinswoning gebouwd op een stuk grond dat in de achtertuin paalt aan de eigendom van verzoekster.

Eventuele later constructie of nieuwbouw op het perceel van mevrouw SERU zullen de bewoners confronteren met een afgrijselijk lompe constructie.

Om die redenen alleen al is het belang van mevrouw SERU onbetwistbaar.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 105, §2, 2° van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna verder aangeduid als Omgevingsvergunningsdecreet of afgekort als OVD) bepaalt dat het beroep tegen een in laatste administratieve aanleg genomen uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunning bij de Raad kan worden ingesteld door 'het betrokken publiek'.

Artikel 2, 1° OVD definieert de notie 'het betrokken publiek' als volgt:

'...

elke natuurlijke persoon of rechtspersoon alsook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of bijstelling van een omgevingsvergunning of van vergunningsvoorwaarden.

...'

2.1.

De Raad merkt op dat de vereiste van een belang bij een beroep niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze mag worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010). De Raad kan, met het oog op het onderzoek en de beoordeling van het belang dat een verzoekende partij bij haar vordering doet gelden, rekening houden met het volledige verzoekschrift en derhalve ook met het deel waarin de verzoekende partij haar kritiek op de wettigheid van de bestreden beslissing formuleert.

De Raad merkt vooreerst op dat de verzoekende partij niet kan worden gevolgd in zoverre zij meent over een evident belang te beschikken louter en alleen op grond van de omstandigheid dat haar woning paalt aan het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Dit feitelijk gegeven

kan de adstructie van haar belang bij haar vordering in voorkomend geval faciliteren, desgevallend zelfs vereenvoudigen, maar kan op zich niet volstaan om zonder meer aan te nemen dat de verzoekende partij als natuurlijke persoon gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van de afgifte van de betwiste omgevingsvergunning .

2.2.

In wat de Raad als een vierde middel beschouwt, duidt de verzoekende partij op zichthinder die de bouw van de hoogspanningscabine naar haar oordeel veroorzaakt.

Gelet op de foto's gevoegd bij het inleidend verzoekschrift en de wederantwoordnota, waaruit de ligging van de hoogspanningscabine ten opzichte van de woning van de verzoekende partij blijkt, evenals het actuele zicht vanuit haar woning, maakt de verzoekende partij voldoende aannemelijk dat zij persoonlijk (nadelige) gevolgen van de bestreden beslissing kan ondervinden. Minstens dat hiertoe een voldoende waarschijnlijk risico bestaat. Het groenscherm op het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, doet aan voorgaande overwegingen geen afbreuk.

De exceptie wordt verworpen.

C. Schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

Zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij voeren aan dat het inleidend verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan een duidelijke omschrijving van de geschonden geachte rechtsregels.

De verzoekende partij voert hieromtrent geen repliek in haar wederantwoordnota.

Beoordeling door de Raad

1.

Overeenkomstig artikel 15, 4° Procedurebesluit moet het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en minstens één ontvankelijk middel bevatten. Dit impliceert niet dat de verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moeten vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden.

Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor de Raad in het kader van haar legaliteitstoetsing (en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging) mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. Gelet op geciteerde bepalingen, dient verzoekende partij in haar verzoekschrift minstens één ontvankelijk middel aan te voeren, bij gebreke waarvan de vordering onontvankelijk is, terwijl de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd.

2.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij onder de titel 'Bezwaren', die de Raad als het aanvoeren van afzonderlijke middelen beschouwt, in de eerste drie middelen kritiek uitoefent op de organisatie van het openbaar onderzoek en de verwerende partij verwijt onzorgvuldig gehandeld te hebben.

Dit valt te begrijpen als het aanvoeren van een schending van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna verder aangeduid als het Omgevingsvergunnings-

besluit of afgekort als OVB) die het openbaar onderzoek regelen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit de repliek van de verwerende en de tussenkomenende partij blijkt dat zij deze bezwaren ook duidelijk op die manier hebben begrepen. Zij argumenteren aan de hand van een gemotiveerde antwoordnota, respectievelijk schriftelijke uiteenzetting, waarom zij de aldus begrepen middelen ongegrond achten.

3.

De exceptie wordt verworpen. Uit het dossier blijkt dat de vordering voor tijdig en regelmatig is ingesteld.

VII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet in het eerste middel het volgende uiteen:

“ ...

04.01. Procedurefout. Op de gele affiche met als titel 'bekendmaking openbaar onderzoek over een aanvraag van omgevingsvergunning' staat onder de hoofding 'gegevens over de bevoegde overheid' vermeld 'Deputatie van de provincie West-Vlaanderen '(stuk 02).

Dit zou dus inhouden dat de Deputatie van de provincie West-Vlaanderen de overheid was tot wie verzoekster zich had moeten richten om bezwaar in te dienen en dat het deze bevoegde overheid is die beslissing had moeten nemen omtrent het ingediende bezwaar.

Dit is onjuist. De Deputatie van de provincie West-Vlaanderen is niet de bevoegde overheid. De bevoegde overheid is de Gewestelijke Omgevingsambtenaar.

Deze procedurefout is misleidend. De aanvraag is nietig.

Het betrokken bestuur heeft onzorgvuldig gehandeld.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

1. Verkeerde vermelding op de aanplakking:

Verzoekende partij houdt voor dat op de aanplakking van het openbaar onderzoek vermeld staat dat de Deputatie van West-Vlaanderen de bevoegde overheid zou zijn en zij dus niet wist tot wie zich te richten voor het indienen van een bezwaar. Onder punt 3 van het verzoekschrift geeft zij echter aan dat zij geen intentie had om bezwaar in te dienen. Welk belang heeft zij dan bij dit middel? Geen.

Hoe dan ook wordt niet aangeduid welke wettelijke bepaling door die vermeende verkeerde vermelding zou geschonden zijn. Het komt niet aan de verwerende partij toe om op zoek te gaan naar de geschonden geachte bepaling.

Daarenboven is de vermelding van een bepaalde instantie niet relevant, want elk bezwaar moet ingediend worden hetzij bij het gemeentebestuur hetzij via het ondernemingsloket (Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, art. 26):

“Gedurende de periode waarin het openbaar onderzoek loopt, kan iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon standpunten, opmerkingen en bezwaren analoog of via het omgevingsloket meedelen aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar het voorwerp van de vergunningsaanvraag uitgevoerd zal worden. “

...”

3.

De tussenkomende partij stelt nog het volgende:

“... ”

EERSTE ‘MIDDEL’ : Procedurefout

In een eerste punt werpt verzoekende partij op dat de affiche houdende bekendmaking van het openbaar onderzoek aangeeft dat de Deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de bevoegde overheid zou zijn bij wie men bezwaar had moeten indienen. Dit zou volgens verzoekster een ‘procedurefout’ zijn – zonder dat zij aangeeft welke rechtsregels hierdoor geschonden zouden zijn – waardoor de vergunning nietig zou zijn.

Tussenkomende partij merkt op dat verzoekende partij hiermee bevestigt dat zij – anders dan wat zij beweert – kennis had van het feit dat een openbaar onderzoek werd georganiseerd, maar dat zij het niet nodig vond om bezwaar aan te tekenen. Zij legt immers geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat zij bezwaar heeft aangetekend – bij de Deputatie in de veronderstelling dat dit, op basis van de informatie op het aanplakkingsbiljet, de bevoegde instantie zou zijn geweest om bezwaar bij aan te tekenen.

Verzoekster heeft bijgevolg geen belang bij dit ‘middel’ : mocht zij bij de Deputatie bezwaar hebben aangetekend en mocht hiermee geen rekening zijn gehouden omdat het niet bij de vergunningverlenende overheid is terecht gekomen, dan zou er van enig nadeel in haren hoofde sprake kunnen zijn. Nu wilde verzoekster echter klaarblijkelijk geen bezwaar aantekenen en is zij door de verkeerde vermelding van de bevoegde overheid dan ook niet misleid.

Bovendien vergist verzoekster zich wanneer zij ervan uitgaat dat de bevoegde overheid ook de instantie is bij wie bezwaar zou moeten worden aangetekend. Dit is echter niet correct : bezwaren dienen, los van wie de bevoegde overheid is, immers altijd bij het college van burgemeester en schepenen te worden ingediend, ook indien de vergunningsbeslissing genomen moet worden door de Deputatie, de Vlaamse Regering of de Gewestelijke Omgevingsambtenaar en dit op grond van artikel 26 van het Omgevingsvergunningsbesluit :

...

Dit wordt trouwens wel degelijk vermeld op het bekendmakingsformulier waarop onderaan vermeld staat :

“Gedurende die periode kunnen standpunten, bezwaren of opmerkingen schriftelijk worden ingediend bij het college van burgemeester. Dit kan per brief of via het omgevingsloket: www.omgevingsloket.be”

Het feit dat op het bekendmakingsformulier de verkeerde bevoegde overheid vermeld stond, betekent bijgevolg niet dat ook de instantie bij bezwaar kon worden ingediend, verkeerd was en dat men hierover misleid kon zijn geweest.

Bovendien had niets verzoekende partij verhinderd om haar bezwaar in te dienen via het omgevingsloket.

Gelet op dit alles, is het eerste ‘middel’ onontvankelijk bij gebrek aan belang, en in ieder geval ongegrond.

...

4.

In haar wederantwoordnota herneemt de verzoekende partij haar oorspronkelijke uiteenzetting uit het inleidend verzoekschrift en voegt hieraan niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.1.

Artikel 18 OVB stelt dat de bekendmaking van een vergunningsaanvraag onder meer volgende gegevens bevat:

‘ ...

4° de overheid die bevoegd is voor de vergunningsaanvraag;

5° de overheid waarbij relevante informatie kan worden verkregen;

...

7° de plaats waar de vergunningsaanvraag tijdens het openbaar onderzoek ter inzage ligt;

8° de mogelijkheid om standpunten, opmerkingen en bezwaren in te dienen over de vergunningsaanvraag of, in voorkomend geval, het nog niet goedgekeurd project-MER of nog niet goedgekeurd OVR, alsook de voorwaarden en modaliteiten waaronder ze ingediend kunnen worden;

... ’

Artikel 26 OVB stelt het volgende:

‘ ...

Gedurende de periode waarin het openbaar onderzoek loopt, kan iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon standpunten, opmerkingen en bezwaren analoog of via het omgevingsloket meedelen aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar het voorwerp van de vergunningsaanvraag uitgevoerd zal worden.

...

1.2.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

2.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing werd aangeplakt door middel van een affiche zoals wordt bedoeld in artikel 20 OVB en dat deze affiche de gegevens bevat opgesomd in artikel 18 OVB. Onder meer wordt onderaan het formulier vermeld dat bezwaren kunnen worden ingediend, hetzij schriftelijk bij het college van burgemeester en schepenen, hetzij digitaal via het omgevingsloket. Het aanplakformulier bevat aldus voldoende aanwijzingen om bij het college van burgemeester en schepenen tijdig eventuele bezwaren kenbaar te maken. De vermelding dat de deputatie optreedt als bevoegde overheid doet hieraan geen afbreuk.

Gelet op de mededeling dat bezwaren bij het college van burgemeester en schepenen kunnen ingediend worden, kan de verzoekende partij niet ernstig volhouden dat zij door de vermelding dat de deputatie de 'bevoegde overheid' is, in die zin misleid werd dat zij er kon van uit gaan dat zij haar bezwaren bij de deputatie diende in te dienen en dat deze instantie hierover zou oordelen.

3.

De verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat de verwerende partij vermelde bepalingen heeft geschonden bij het nemen van de bestreden beslissing dan wel onzorgvuldig is opgetreden.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet in dit middel het volgende uiteen:

“
...
04.02. Procedurefout.

Het openbaar onderzoek had een aanvang moeten nemen binnen de 10 dagen na ontvangst. Dit is niet gebeurd. Het openbaar onderzoek heeft een aanvang genomen na 12 dagen.

Ook de sluiting van het openbaar onderzoek hoort binnen termijn te gebeuren en het CBS had hiervan kennis moeten nemen, wat evenmin gebeurde.

Het betrokken bestuur heeft hier ook onzorgvuldig gehandeld.

Daarenboven bestaat het project uit het bouwen van een volledig nieuwe hoogspanningscabine buiten de vaste locatie. Dergelijk project is onderworpen aan stedenbouwkundige handelingen. Als palende buur, had men de buur, in casu verzoekster, persoonlijk moeten aanschrijven wat niet is gebeurd.

Meer nog. Het is aan het CBS dienst stedenbouw om na te gaan indien de constructie beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening waarbij de noodzakelijke of relevante aspecten van een goede ruimtelijke ordening moeten betrokken worden bij de beoordeling maar zelfs het gemeentebestuur werd niets gevraagd reden waarom er ook

geen advies werd uitgebracht. Noch de stedenbouwkundige ambtenaar noch het schepencollege hebben kennis genomen van het dossier.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

2 Verkeerde vermelding op de aanplakking bis:

Verzoekende partij houdt voor dat het openbaar onderzoek niet tijdig gestart is en zij ook niet per aangetekende brief ervan verwittigd werd. Welke wettelijke bepaling daarmee geschonden is, wordt andermaal niet aangeduid.

Het is een vaststaand gegeven dat verzoekende partij kennis had van het openbaar onderzoek, bezwaar kon indienen maar beslist heeft dat niet te doen. Welke schade zij dan opgelopen heeft door een vermeend verkeerd procedureverloop, laat zij in het midden. Volgens de gegevens in het ondernemingsloket is het openbaar onderzoek trouwens op 17.10.2017 gestart en op 08.01.2018 afgelopen.

Krachtens art. 23 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning is in casu geen individuele kennisgeving nodig. Daarenboven blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoekende partij kennis had van het openbaar onderzoek en dus geen belang heeft bij dit ‘bezwaar’.

De bewering dat het CBS haar standpunt niet heeft kenbaar kunnen maken, snijdt geen hout. De gemeente heeft het openbaar onderzoek georganiseerd en werd op 06.10.2017 om advies gevraagd en werd er ook op gewezen dat dit de Gewestelijke Omgevingsambtenaar binnen de 50 dagen diende te bereiken. Als het CBS geen gebruik maakt van haar adviesmogelijkheid, is dat haar eigen keuze maar heeft dat geen invloed op de verdere afhandeling van het dossier.

...”

3.

De tussenkomende partij stelt nog het volgende:

“ ...

TWEEDE ‘MIDDEL’: Procedurefout

Een tweede reeks ‘procedurefouten’ die opgemerkt worden, hebben betrekking op :

- Het feit dat het openbaar onderzoek een aanvang had moeten nemen binnen een termijn van 10 dagen ‘na ontvangst’, terwijl dit pas 12 dagen ‘na ontvangst’ is begonnen, waardoor het ook niet binnen termijn gesloten werd.*
- Het feit dat verzoekster als aanpalende buur persoonlijk in kennis gesteld had moeten zijn van het openbaar onderzoek.*
- Het feit dat het gemeentebestuur niets gevraagd zou zijn en deze dus geen kennis heeft kunnen nemen van het dossier.*

Wat de organisatie van het openbaar onderzoek betreft, is het niet duidelijk welk probleem zich hieromtrent zou stellen : volgens verzoekster moet dit starten binnen 10 dagen na ‘ontvangst’ zonder dat duidelijk is over welke ‘ontvangst’ dit gaat.

Artikel 16 van het Omgevingsvergunningsbesluit bepaalt :

...

Deze termijn van 10 dagen waarbinnen het openbaar onderzoek moet aanvatten is bij gebrek aan sanctiemechanisme een termijn van orde. Het feit dat deze niet gerespecteerd zou zijn, kan bijgevolg niet leiden tot de onwettigheid van de beslissing. De enige bindende termijn voor verwerende partij is de termijn waarbinnen de beslissing genomen had moeten worden, en deze termijn werd gerespecteerd. Verzoekende partij werpt trouwens geen middel op dat dit niet het geval zou zijn.

Voor wat de sluiting van het openbaar onderzoek betreft, volgt uit bovenvermeld artikel 16 dat het openbaar onderzoek 30 dagen moet duren, hetgeen hier het geval was : het openbaar onderzoek liep van 18/10/2017 – 17/11/2017.

Verzoekende partij meent verder ten onrechte dat zij persoonlijk in kennis gesteld had moeten zijn van de aanvang van dit openbaar onderzoek.

De bekendmaking van het openbaar onderzoek door individuele kennisgeving wordt geregeld in artikel 23 van het Omgevingsbesluit dat in het 2e lid stelt :

...

Wanneer de stedenbouwkundige handeling waarvoor een omgevingsvergunning wordt aangevraagd, betrekking heeft op 'lijninfrastructuren en aanhorigheden', zoals dit in casu het geval is vooreen hoogspanningscabine bij een pompinstallatie van Aquafin voor het collecteren en vervoeren van afvalwater, geldt de individuele kennisgevingsplicht van het openbaar onderzoek niet.

Tot slot leidt verzoekende partij uit het feit dat het CBS geen advies heeft verleend ten onrechte af dat de gemeente bijgevolg ook niet om advies gevraagd zal zijn. Dit is echter geenszins correct en wordt niet bewezen : de gemeente werd om advies gevraagd maar heeft dit niet tijdig verleend, waardoor dit advies verondersteld wordt gunstig te zijn (art. 26 OVD).

Gelet op dit alles, is ook het tweede 'middel' ongegrond.

...”

4.

In haar wederantwoordnota herneemt de verzoekende partij haar oorspronkelijke uiteenzetting uit het inleidend verzoekschrift en voegt hieraan niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt zonder meer dat het openbaar onderzoek een aanvang heeft genomen na twaalf dagen, terwijl dit na tien dagen 'na ontvangst' had moeten gebeuren. Deze stelling wordt verder niet toegelicht of geconcretiseerd, noch doet de verzoekende partij enige moeite om dit met bewijzen te staven of minstens aannemelijk te maken.

Wanneer de verzoekende partij de regelmatigheid van de aanplakking betwist, draagt zij in beginsel nochtans de bewijslast. Hetzelfde geldt voor de stelling dat de sluiting van het openbaar onderzoek binnen de termijn dient te gebeuren en het college van burgemeester en schepenen hiervan kennis

had moeten nemen maar dat dit niet gebeurde. De loutere bewering dat de sluiting van het openbaar onderzoek niet tijdig gebeurde, volstaat niet.

De verzoekende partij voert hierbij evenmin aan dat haar recht om een bezwaarschrift in te dienen werd beknót.

Daarnaast moet vastgesteld worden dat artikel 16 OVB geen sanctie oplegt in geval de termijnen voor het starten en sluiten van het openbaar onderzoek niet worden gerespecteerd. De verzoekende partij laat na enige regelgeving aan te duiden waaruit enige sanctie blijkt. Noch toont zij aan dat de verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld.

De eventuele correcte aard van deze stelling kan in voorliggend dossier bijgevolg niet tot de onwettigheid van de beslissing leiden. Er werd immers gedurende 30 dagen een openbaar onderzoek georganiseerd en de verzoekende partij toont niet aan dat zij in deze periode verhinderd werd een bezwaar in te dienen.

2.1

De verzoekende partij hekelt vervolgens dat zij als aanpalende buur persoonlijk had moeten aangeschreven worden over de bouw van de nieuwe hoogspanningscabine.

Artikel 23 OVB bepaalt het volgende:

‘ ...

Als de vergunningsaanvraag betrekking heeft op stedenbouwkundige handelingen op een perceel met een kadastraal nummer of het verkavelen van gronden met een kadastraal nummer of kleinhandelsactiviteiten, stelt de gemeente de eigenaars van de aanpalende percelen in kennis tenzij de vergunningsaanvraag betrekking heeft op:

1° lijninfrastructuur en aanhorigheden;

... ’

Hieruit volgt dat de eigenaars van aanpalende percelen niet in kennis moeten worden gesteld van aanvragen voor lijninfrastructuur en aanhorigheden. Het voorwerp van de aanvraag betreft de bouw van een hoogspanningscabine ter vervanging van een bestaande hoogspanningscabine. In de bestreden beslissing wordt vermeld dat de aanvraag valt onder punt 16° (‘aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter voor het afvoeren van hemel-, oppervlakte- en afvalwater in functie van de bovengemeentelijke saneringsopdracht, met uitzondering van de waterzuivering’) van de lijst van de Vlaamse projecten vastgesteld in toepassing van artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat de hoogspanningscabine bij een bestaand pompstation behoort. De verzoekende partij betwist niet, ook niet in haar wederantwoordnota, dat de aanvraag betrekking heeft op lijninfrastructuur en aanhorigheden waarvoor overeenkomstig artikel 23 OVB geen kennisgeving aan de aanpalende eigenaars moet gebeuren.

Zij slaagt er dan ook niet in te overtuigen dat het openbaar onderzoek is aangetast door onregelmatigheden of onzorgvuldigheden.

3.

Er moet overigens opgemerkt worden dat de verzoekende partij in beginsel belang heeft bij een middel indien de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dit middel voor haar een voordeel kan meebrengen, of indien de in het middel aangeklaagde onwettigheid haar heeft

benadeeld. De verzoekende partij heeft bijgevolg belang bij dit middel voor zover de formaliteiten van de organisatie van het openbaar onderzoek voor haar misleidend zouden zijn geweest.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij geen bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek en dat zij ook niet de intentie had om een bezwaar in te dienen aangezien het voorwerp van de aanvraag op de bekendmaking omschreven werd als het 'vervangen van een hoogspanningscabine'. De verzoekende partij erkent bijgevolg dat zij op de hoogte was van de aard en de omvang van het aangevraagde.

Er valt dan ook niet in te zien welk belang de verzoekende partij heeft bij het aanvoeren van dit middel.

4.

De verzoekende partij werpt nog op dat het 'gemeentebestuur' niet om haar oordeel werd gevraagd en daarom geen advies heeft uitgebracht. Deze stelling mist evenwel feitelijke grondslag. Uit de stukken van het dossier blijkt immers dat het college van burgemeester en schepenen met een brief van 6 oktober 2017 om advies werd gevraagd.

Artikel 61, tweede lid OVD bepaalt overigens dat indien geen advies wordt uitgebracht binnen de vastgestelde termijn, het advies geacht wordt gunstig te zijn. Uit het loutere feit dat het college van burgemeester en schepenen geen advies uitgebracht heeft, kan bijgevolg niet zonder meer worden afgeleid dat deze niet om advies werd gevraagd.

5.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet in dit middel het volgende uiteen:

" ...

04.03. Foutieve melding.

*De gele affiche vermeldt onder de hoofding 'voorwerp van de aanvraag-omschrijving':
'het vervangen van een hoogspanningscabine'.*

Onder vervanging moet begrepen worden 'iets anders in de plaats stellen'.

De locatie waar o.a. de hoogspanningscabine is gevestigd, betreft een woning gebouwd in een eenvoudige villa-stijl in harmonie met de omliggende villa's.

De locatie bevat, naast een hoogspanningscabine, talrijke elementen die dienstig zijn voor de uitvoeren van het doel waarvoor dit pompstation is opgericht, zoals pijpleidingen, motoren, pompen, kabels, voedingen, hoogspanningscabine edm. alles netjes opgeborgen in de locatie. De bestaande cabine zat dus in het gebouw en er was dan ook géén reden om de aanvraag te komen inkijken.

Van buitenaf kan niet eens vastgesteld worden dat binnenin er een diepe put is gebouwd, noch de vaststelling van kabels, hoogspanningscabines edm. Enkel een opschrift aan de

buitengevel en de ramen die geen inkijk toelaten, laat toe vast te stellen dat deze locatie geen woning betreft.

Deze constructie was verplicht. De bedoeling van deze constructie bestond er juist in om alle vormen van installaties aan het zicht te onttrekken omdat deze helemaal niet in harmonie zijn met de omliggende huizen, villa's, woningen en appartementen.

Toen de affiche werd uitgehangen was er geen haat op het hoofd van verzoekster die eraan dacht dat de vermelding 'vervangen van een hoogspanningscabine' erin bestond een volledig nieuwe cabine te bouwen van 2 meter breed, 3 meter lengte en 2,20 meter hoog buiten de gekende locatie.

De vermelding van 'vervangen' een hoogspanningscabine heeft dan ook een volledig verkeerd beeld. De correcte en juiste vermelding die niet misleidend was betrof noch min noch de vermelding 'bouwen van een nieuwe hoogspanningscabine aan de buitenzijde'. De omschrijving is dus volkomen fout en dekt helemaal de lading niet.

Verzoekster werd misleid door deze omschrijving. Het betrokken bestuur heeft onzorgvuldig gehandeld.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

3 Verkeerde vermelding op de aanplakking ter:

Verzoekende partij houdt voor dat op de affiche verkeerdelijk vermeld wordt dat het om de vervanging van een hoogspanningscabine gaat terwijl het om een nieuwe gaat.

Vervangen is vernieuwen. Wat die vernieuwing inhoudt, blijkt duidelijk uit de aanvraag. Als een zorgvuldige nabuur had verzoekende partij de moeite moeten nemen om het dossier in te kijken.

Het feit dat een omgevingsvergunning aangevraagd wordt, bewijst op zich al dat er naast een nieuwe installatie ook bouwwerken zouden uitgevoerd worden, zo niet moet er geen omgevingsvergunning aangevraagd worden... En in geval van mogelijke twijfel, informeert men zich in plaats van ervan uit te gaan dat de aanvraag geen wijzigingen met zich meebrengt!

...”

3.

De tussenkomen partij stelt nog het volgende:

“ ...

DERDE ‘MIDDEL’ : Foutieve melding

Als derde punt werpt verzoekende partij op dat zij misleid zou zijn door het voorwerp van de aanvraag dat omschreven werd als ‘het vervangen van een hoogspanningscabine’ omdat het gebruik van het woord ‘vervangen’ zou impliceren op dezelfde ‘locatie’ een nieuwe hoogspanningscabine zou worden geplaatst na verwijdering van de oude. Men zou,

in de omschrijving van de aanvraag, hebben moeten aangeven dat de nieuwe cabine buiten het bestaande gebouw zou worden opgericht.

Ook op dit punt haalt verzoekende partij niet aan welke rechtsregels of beginselen geschonden zouden zijn door de omschrijving van het voorwerp van de aanvraag. Zij stelt enkel dat de overheid onzorgvuldig gehandeld zou hebben.

Verwerende partij kan hier echter geen onzorgvuldigheid verweten worden : als iemand onzorgvuldig is geweest, dan is het verzoekster zelf door, hoewel zij kennis had van de aanvraagprocedure, geen inzage te nemen in het dossier zelf. Zeker rekening houdend met het feit dat zij het volgens haar 'effectieve voorwerp' van de aanvraag heel eenvoudig had kunnen vaststellen via het omgevingsloket, had van haar verwacht mogen worden dat zij inzage zou genomen hebben.

Dat verzoekende partij verondersteld heeft dat een vervanging van een bestaande hoogspanningscabine enkel en alleen op identiek dezelfde plaats kon gebeuren, is niet meer dan een eigen inschattingsfout. Het gebruik van het woord 'vervangen' wordt door haar ten onrechte tot die hypothese beperkt, terwijl een vervanging uiteraard ook kan impliceren dat die cabine op een andere plaats wordt voorzien. Volgens Van Dale is 'vervangen' 'de plaats innemen van' of 'de plaats laten innemen van', zonder dat dit beperkt wordt tot identiek dezelfde locatie. Daarbij merkt tussenkomende partij voor de volledigheid nog op dat de cabine wel op hetzelfde kadastrale perceel wordt voorzien.
...

4.

In haar wederantwoordnota herneemt de verzoekende partij haar oorspronkelijke uiteenzetting uit het inleidend verzoekschrift en voegt hieraan niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

In dit middel voert de verzoekende partij aan dat zij misleid is geweest door een foutieve omschrijving van de aanvraag op de affiche van bekendmaking. Door de omschrijving van de aanvraag als 'het vervangen van een hoogspanningscabine' ging zij ervan uit dat de nieuwe hoogspanningscabine op dezelfde locatie zou ingeplant worden als de bestaande cabine, en niet ernaast.

2.

Artikel 18 OVB stelt dat de bekendmaking van een vergunningsaanvraag onder meer volgende gegevens bevat:

‘ ...
1° op welke vergunningsplicht of vergunningsplichten, vermeld in artikel 5 van het decreet van 25 april 2014, de aanvraag betrekking heeft;
1/1° een beknopte omschrijving van het voorwerp van de vergunningsaanvraag;
... ’

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de nieuwe hoogspanningscabine niet op dezelfde plaats als de te vervangen cabine wordt gebouwd maar in een afzonderlijke constructie er vlak naast. De verzoekende partij toont evenwel niet aan dat uit de omschrijving in de aanvraag, met name 'het vervangen van een hoogspanningscabine', onomstotelijk vaststaat dat het een vervanging op dezelfde plaats betreft.

De omschrijving in voorliggende aanvraag volstaat in het licht van een beknopte omschrijving zoals in bovenvermelde bepaling gesteld. Hierboven is gebleken dat de verzoekende partij niet overtuigt dat de aanvraag niet de noodzakelijke inlichtingen bevat die belanghebbenden concreet toelaten om hun bezwaren te formuleren.

3.

Gegeven het voorgaande kan de verzoekende partij niet gevolgd worden dat de omschrijving van de aanvraag op de aanplakking niet overeenstemt met de werkelijkheid en toont zij niet aan dat er sprake is van de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

4.

Het middel wordt verworpen.

D. Vierde, vijfde, zesde en zevende middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet in dit middel het volgende uiteen:

“ ...

04.04. Zichthinder.

Het bouwen slaat op een massieve blok van 2,2m hoog, 3m. lengte en 2m breedte. Er hoeft weinig commentaar dat dergelijke constructie in disharmonie is met de omgeving en met de woningen in het omliggende. Uit de foto's genomen vanuit de slaapkamer en woonkamer kan afdoende worden afgeleid welke zéér negatieve impact dergelijke constructie zal hebben.

04.05. Geluidsoverlast.

Verzoekster weet en heeft kennis dat men moet bewijzen hetgeen men beweert. Als een partij beweert geluidsoverlast te zullen hebben, dan moet zij een studie voorleggen.

Verzoekster kan geen dergelijke studie voorleggen en feitelijk is het ook niet aan haar om dergelijke studie voor te leggen. Naar de geest van de verkeerswetgeving, waar de zwakke weggebruiker wordt beschermd omdat een voertuig een gevaar betekend, moet ook hier in dit dossier geredeneerd worden.

Het is niet verzoekster die een blok bestaande uit een hoogspanningscabine plaats. Het behoorde dan ook in eerste instantie aan NV. AQUAFIN toe om een studie te voegen inhoudende het al dan niet bestaan van geluidsoverlast. De windmolens werden destijds te pas en te onpas vergund. Op vandaag moet men erkennen dat deze windmolens voor de omliggende burenhinder veroorzaken (geluid, zicht, psychologische effecten edm.). Diegenen die destijds dergelijke constructies gebouwd hebben, hebben nooit of te nimmer studies wat dat betreft voorgelegd.

Welnu, het is aan NV. AQUAFIN om een studie voor te leggen dat dergelijke hoogspanningscabine géén enkel invloed zal hebben voor de burenhinder, de omwonenden, in casu verzoekster.

04.06. Disharmonie.

De bouw van een massieve blok met voornoemde afmetingen is volkomen in disharmonie met de omliggende woningen. Er is geen enkele overeenstemming met de bouw van de omliggende woningen. Men kan het zelfs geen tuinhuis noemen. Dergelijke bouw past niet in een woongebied.

04.07. Kwaliteit van de woon- en leefomgeving.

*De bouw van een massieve blok met voornoemde afmetingen is in strijd met de kwaliteit van de woon- en leefomgeving.
In het omliggende staan er woningen en appartementen. Dergelijke bouw zal een beperking met zich meebrengen van het woongenot.
Het zal de gezondheid van verzoekster schaden en een hinderaspect vormen.
...*

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

4 Hinderaspecten:

Over de aangehaalde hinderaspecten werd bij de bespreking van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift als voldoende uiteengezet. Van enige hinder is geen sprake en verzoekende partij bewijst niets.

Opnieuw wordt in het midden gelaten welke wettelijke bepaling er zou geschonden zijn.

5 Disharmonie en schade woon- en leefklimaat:

Verzoekende partij acht een klein bouwwerk volledig aan het oog onttrokken en uitgevoerd in dezelfde materialen als de woning zelf, niet passen in de omgeving.

De Gewestelijke Omgevingsambtenaar heeft in het bestreden besluit een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening gegeven. Verzoekende partij is het daar schijnbaar niet mee eens, maar de gegeven beoordeling is niet kennelijk onredelijk. De motieven zijn afdoende, pertinent en concreet.

*Van de schending van een niet aangeduide wettelijke bepaling is dan ook geen sprake.
...”*

3.

De tussenkomende partij stelt nog het volgende:

“ ...

Als laatste werpt verzoekende partij een aantal inhoudelijke bezwaren tegen de aanvraag op, met name :

...

Opnieuw kunnen deze beweringen, los van het feit dat zij niet onderbouwd worden, niet als een middel worden aanzien : verzoekende partij gaat er blijkbaar van uit dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen alsnog bevoegd zou zijn om de bezwaren van verzoekende partij tegen de aanvraag te beoordelen, quod non. De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan niet over de afgifte van omgevingsvergunningen oordelen, nu dit niet tot haar jurisdictionele bevoegdheid behoort. Verzoekster werpt bezwaren op tegen de aanvraag, terwijl de RvVb

enkel bevoegd is om de rechtsgeldigheid van de vergunningsbeslissing te beoordelen. Daar waar verzoekster zich beperkt tot het poneren van haar eigen standpunt, stuurt zij aan op een uitspraak over de opportuniteit, waartoe de RvVb niet bevoegd is .

Hoe dan ook zijn de opgeworpen bezwaren manifest ongegrond :

...”

4.

In haar wederantwoordnota herneemt de verzoekende partij haar oorspronkelijke uiteenzetting uit het inleidend verzoekschrift en voegt hieraan niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO luidt onder meer als volgt:

“ ...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

...”

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij het de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij de beoordeling dient te betrekken, rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juist feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.

De verzoekende partij argumenteert in het vierde tot en met het zevende middel dat de voorziene hoogspanningscabine leidt tot zichthinder, geluidsoverlast, een disharmonie met de omgeving en de aantasting van de kwaliteit van haar woon- en leefomgeving.

Evenwel kan de verzoekende partij zich niet beperken tot beweringen over de hinder die de hoogspanningscabine zou veroorzaken om op ernstige wijze de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing te betwisten. Zij dient integendeel op gefundeerde

wijze aan te tonen dat de verwerende partij de overeenstemming van het aangevraagde project met een goede ruimtelijke ordening niet heeft beoordeeld met inachtneming van de beginselen die zijn bepaald in artikel 4.3.1, §2, eerste lid van de VCRO, hetzij deze beoordeling foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd.

Uit het betoog in deze middelen blijkt duidelijk dat de verzoekende partij het niet eens is met de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag in de bestreden beslissing op grond waarvan de aanvraag aanvaardbaar wordt geacht in de omgeving. Hiermee overtuigt zij evenwel niet dat deze motivering in de bestreden beslissing onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn. Bovendien stuurt de verzoekende partij met dergelijk betoog kennelijk aan op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het afleveren van de door haar betwiste omgevingsvergunning, waarover de Raad gelet op de discretionaire bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan niet bevoegd is.

3.

De Raad stelt tot slot vast dat de verwerende partij, gelet op de eerder kleinschalige constructie op een afstand van 2,60 meter van de perceelgrens, de woningtypologie, de geelkleurige gevels zodat voor een integratie met omliggende gebouwen gezorgd wordt, en de afwezigheid van enige dienstige gegevens die zouden wijzen op geluidsoverlast, redelijkerwijze kon oordelen dat er geen hinder van de hoogspanningscabine te verwachten is. Minstens overtuigt de verzoekende partij niet van het tegendeel.

Het vierde, vijfde, zesde en zevende middel worden verworpen.

E. Aanvullend middel

Standpunt van de verzoekende partij

De verzoekende partij voert in haar wederantwoordnota als volgt een aanvullend middel aan:

“ ...

04.04. Verzoekster herhaalt dat zij op grove wijze misleid werd en dat een volkomen verkeerd beeld werd geschetst van de werkelijkheid.

De aanvraag betrof volgens de affiche bij de bekendmaking 'Melding klasse 3 voor de vervanging van een hoogspanningscabine' en niet 'het vervangen van een hoogspanningscabine', zoals zowel de Gewestelijke Omgevingsambtenaar als NV. Aquafin voorhouden, wat een wezenlijk verschil vormt.

Gezien de gemeentelijke bouwverordening 'meldings- en vergunningsplicht' (zie ook <http://www.depanne.be/product/239/gemeentelijk-bouwreglement>) is er geen melding van bouwwerken en liet de omschrijving op de publicatie géén enkele marge voor interpretatie.

Op de publicatie staat vermeld 'KLASSE 3'. Dit houdt in dat er sprake is van 'de minst hinderlijke activiteiten' en dat er enkel en alleen een 'meldingsplicht' moet nageleefd worden. Melding klasse 3 is zuiver milieu zonder stedenbouwkundige handeling.

Op de publicatie staat eveneens vermeld 'vervangen van hoogspanningskabel'. 'Vervangen' heeft als betekenis 'de plaats innemen' of 'in de plaats komen'.

Het hoeft niet te verwonderen dat de Gemeente De Panne geen reactie heeft gegeven op het verzoek om de eenvoudige reden dat de weergave onjuist was.

De omschrijving 'vervanging' is volkomen misleidend en niet correct omdat dit helemaal niet conform is hetgeen daadwerkelijk werd uitgevoerd.

Wat NV AQUAFIN voor ogen had was noch min noch het bouwen van een volkomen nieuwe eenheid op een volledig andere plaats en in een volledig nieuw op te richten gebouw.

Beide omschrijvingen, 'klasse 3' als minst hinderlijke activiteit en 'vervanging' in plaats van 'verplaatsing', zijn absoluut géén correcte weergave van de werkelijkheid en de Omgevingsambtenaar zou wat dat betreft wel véél beter moeten weten.

Er was dan ook geen reden om als burger noch al buur, op basis van de door het bestuur verstrekte omschrijving van de handelingen, het dossier te gaan inkijken. Niets liet immers vermoeden dat er een volledig nieuwe constructie zou worden opgetrokken via een melding klasse 3.

Verzoekster werd niet aangeschreven omtrent het plaatsen van een constructie. Geen onderzoek commodo et incommodo werd uitgevoerd. Alle zorgvuldigheidsnormen werden miskend.

*Er is dus wel duidelijk aangegeven welk middel er werd overtreden.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

In de regel moet een middel tot vernietiging, om ontvankelijk te zijn, in het inleidend verzoekschrift worden aangevoerd of zodra de grondslag daarvan aan het licht gekomen is. Die regel geldt niet als het aangebrachte middel de openbare orde aanbelangt. Nog daargelaten de vraag of het aanvullend middel de openbare orde raakt, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij dit middel niet afdoende uiteenzet.

2.

Voor zover het middel zo moet worden begrepen dat zij hierin aanvoert dat de vermelding op de affiche van aanplakking 'Melding klasse 3' niet zou overeenstemmen met de omschrijving van de aanvraag als 'het vervangen van een hoogspanningscabine', kan enkel vastgesteld worden dat de aanvraag naast de plaatsing van een nieuwe hoogspanningscabine tevens overeenkomstig rubriek 12.2.1° van de indelingslijst bij het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II) de exploitatie van een klasse 3 inrichting betreft, met name een hoogspanningscabine met een vermogen van 160kVA. De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan.

3.

Waar zij opwerpt dat de omschrijving 'vervangen van een hoogspanningscabine' misleidend acht, komt dit neer op een gelijkaardige argumentatie als in het derde middel uiteengezet. In de beoordeling van het derde middel is gebleken dat deze argumentatie niet kan gevolgd worden en het middel ongegrond is.

4.

Het middel wordt verworpen.

VIII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33, eerste en vierde lid DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep, inclusief de rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.

In zoverre het beroep van de verzoekende partij wordt verworpen, dient zij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid te worden. De kosten van het beroep, zijnde de door haar betaalde rolrechten, blijven ten laste van de verzoekende partij. Om dezelfde reden dient het verzoek tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding afgewezen te worden en kan de door haar gevorderde rechtsplegingsvergoeding niet aan haar worden toegekend.

3.

De verwerende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partij komt.

Gelet op de verwerping van het beroep, wordt de verwerende partij ten gronde in het gelijk gesteld en komt het de Raad om aan de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 700 euro toe te kennen.

4.

De tussenkomende partij vraagt om de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij te leggen.

In zoverre de tussenkomende partij hiermee zou doelen op het door haar betaalde rolrecht, is de Raad van oordeel dat een (vrijwillige) tussenkomst de inzet van de procedure niet mag verzwaren aangezien de verzoekende partij niet kan inschatten hoeveel partijen er in voorkomend geval zullen tussenkomen.

Het komt de Raad derhalve billijk voor om de kosten van de tussenkomst ten laste van de tussenkomende partij te laten.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AQUAFIN is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 juli 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER